

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

בעניין: מדינת ישראל

עו"ד שטיימן ברוך המאשימה

נ ג ד

כהן אברהם

הנאשם

אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב הקובלנה

כתב הקובלנה

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6.1 הקובלת הינה מועצה אזורית, המופקדת על ישובים שונים המצויים בתחומה המוניציפאלי, ובהם גם כפר חרוצים – יישוב בו מתגורר הנאשם.
- 7
- 8
- 9 כתב הקובלנה מייחס לנאשם ארבעה מקרים בהם השתמש בדברי איום כלפי הקובלת:
- 10
- 11 האירוע הראשון – ביום 22.7.03 התפרסמה באתר האינטרנט של מעריב כתבה שכותרתה: "החקלאים והקרב על הקרקע: "אם נצטרך נלחם בקלשונים". בתגובה לכתבה זו פרסם הנאשם הודעה מטעמו בה כתב כי יש להלחם על קרקעות הלאום בנחישות, והפתרון כדבריו שם רק בנשק: "אין ספק שהפיתרון הוא רק אחד, זה פיתרון שמציאות שהמושבניקים והקיבוצניקים יוצרים. הפיתרון הוא רק בנשק, הוא לא יקרה בדורנו, המשיח אולי לא יבוא אך המציאות הזו בוא תבוא"
- 17
- 18

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 האירוע השני - ביום 23.10.03 פורסמה באתר האינטרנט של ידיעות אחרונות
- 2 כתבה, שכותרתה "מועצת מקרקעי ישראל אישרה הטבות ענק למשפחת
- 3 דנקנר". בתגובה פרסם הנאשם הודעה שכותרתה "הפתרון: רק בנשק",
- 4 ובגוף ההודעה כתב הנאשם כי אין לאפשר לחלק את קרקעות הלאום, ויש
- 5 לעקור את קוסמוס, הום סנטר בגעש, אייס, אופיס דיפו וחוצות שפיים עם
- 6 היסודות ועם הגנבים באשר הם, וזו רק שאלה של זמן.
- 7
- 8 לטענת הקובלת יש בשני הפרסומים הללו משום דברי איום כלפי יחידי
- 9 הקובלת, אהרון בז'רנו, יואב דרורי, כרמל ארז ואבי נוף, בכוונה להפחידם
- 10 או להקניטם.
- 11
- 12 האירוע השלישי – ביום 16.12.03 בדיון שנערך בבית המשפט המחוזי בתל
- 13 אביב, נפגשו נציגי הקובלת עם הנאשם, ובאותה הזדמנות איים עליהם
- 14 הנאשם במילים: "אני אהרוס אתכם... אני אפרוץ אתכם" כדרך שפורמים
- 15 סוודר, תוך שהדגים את הדבר בידיו.
- 16
- 17 האירוע הרביעי - ביום 28.3.04 במהלך ישיבת המליאה של הקובלת, איים
- 18 הנאשם כי הוא יפרק אותה, וזאת בתשובה לשאלתו של יואב דרורי: "מי זה
- 19 "אנחנו" נפרק אתכם?" והנאשם השיב: "אנחנו זה אני ואני".
- 20
- 21 בגין ארבעת האירועים שלעיל, מייחסת הקובלת לנאשם עבירה של איומים
- 22 לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
- 23

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

2. 1 הנאשם העלה מספר טענות מקדמיות כנגד כתב הקובלנה, וביניהן הטענה כי
2 הקובלת אינה רשאית להגיש קובלנה בהיותה גוף ציבורי להבדיל מפרט, כי
3 לא ניתן לייחס לנאשם עבירה של איומים כלפי גוף ציבורי, וכי עומדת
4 לזכותו טענת הגנה מן הצדק. בית המשפט אשר דן בטענות אלו, קבע
5 בהחלטתו מיום 20.10.04, כי המועצה רשאית להגיש את הקובלנה בהיותה
6 גוף שעלול להיות מושא לאיומים, אם כי לאור תכליתו של הסעיף הורתה כב'
7 השופטת לורד לתקן את הקובלנה ולציין מי מבין יחידי הקובלת היה נתון
8 לאותם איומים, כשטענת הנאשם להגנה מן הצדק – נדחתה (ראה החלטה
9 מיום 20.10.04).

10
11 3. לאחר שהקובלנה תוקנה הודה הנאשם כי הוא זה שכתב את התגובות נשוא
12 האירוע הראשון והשני שבכתב הקובלנה, אך כפר בכך שתוכן הדברים מהווה
13 איום כמשמעותו בחוק, וכן כפר בעובדות נשוא האירועים השלישי והרביעי
14 (עמודים 7-8).

המסגרת החוקית - סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977

17
18 4. לשון הסעיף: "המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו,
19 בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה
20 להפחיד את האדם או להקניטו, דינו – מאסר שלוש שנים".

21
22 ב"כ הנאשם שב וחזר על טענתו כי הקובלת אינה יכולה להיות מושא לאיום,
23 נוכח לשונו הברורה של הסעיף המדברת על "להפחיד את האדם", ולא גוף
24 ציבורי או גוף כלשהו.

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 ואכן, בספרו של כב' השופט קדמי הוא מסביר:
- 2 **"האיום צריך להיות כלפי 'אדם' [נסיבה]; והגישה המקובלת היא: כי**
- 3 **המדובר בבן אנוש בלבד, להבדיל 'מגוף משפטי'.**
- 4 **וכן:**
- 5 **"תנאי הוא ... כי יתקיים הרכיב הנסיבתי של 'על אדם'. משמעותו של**
- 6 **רכיב זה היא, כי דברי האיום הופנו כלפי אדם וכי אדם קלט את דברי**
- 7 **האיום..."**
- 8 (ראה: רע"פ 1178/97 כהנא נ' מדינת ישראל, פד"י נ"א (3) 266, 270; רע"פ
- 9 11043/04 לידני נ' מדינת ישראל; וספרו של כב' השופט קדמי **"על הדין**
- 10 **בפלילים חוק העונשין"**, חלק רביעי, מהדורה מעודכנת, תשס"ו-1986, עמוד
- 11 **2123, ההדגשה במקור).**
- 12
- 13 כאמור, קושי זה עמד במוקד הדיון כבר מתחילתו, ובהחלטתה של כב'
- 14 השופטת לורך נקבע, כי מועצה כגוף יכולה להגיש קובלנה פרטית ואף להיות
- 15 מושא לאיומים, אולם נוכח תכליתו של הסעיף והקושי הפרשני המתעורר
- 16 בעבירת איומים כלפי גוף (בשונה מאדם פרטי), הורתה על תיקון הקובלנה
- 17 באופן שיקל על בית המשפט לבחון האם מתקיימים יסודות העבירה.
- 18
- 19 5. הפסיקה נדרשה לשאלה מהו איום במשמעות סעיף 192 לחוק העונשין,
- 20 וברע"פ 2038/04 **שמואל לם נ' מדינת ישראל**, שדן בהרחבה בהיבטים
- 21 השונים וביסודות הנדרשים לעבירת האיומים, נקבע כי איום הוא ביטוי
- 22 שמטרתו הטלת פחד ואימה, ואשר המשפט מטיל עליו מגבלות למרות פגיעה
- 23 אפשרית בחופש הביטוי, וזאת במטרה להגן על ערכים ראויים אחרים ובהם
- 24 שלווה הנפש, הבטחון וחירות הפעולה של הפרט, כאשר ככל שעוצמת
- 25

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 המטרה השלילית שביסוד הביטוי המאיים תהיה גבוהה יותר, כך תהיה
- 2 ההגנה על חופש הביטוי חלשה יותר (עמודים 8-9 לפסק הדין).
- 3 על מנת לקבוע אם תוכן ביטוי מהווה איום, על בית המשפט לבחון "אם יש
- 4 בדברים שנאמרו כדי להטיל אימה בליבו של אדם רגיל מן הישוב
- 5 בנסיבותיו של האדם שנגזו הופנה האיום". בחינת תוכן הביטוי אינה
- 6 מנותקת מהנסיבות הכלליות שבהן הוא נמסר ונקלט, כמו גם המסר שהיה
- 7 גלום בו, ובין היתר יבחנו הקשר ומערכת היחסים ביניהם, הרקע לביטוי,
- 8 התרחשויות ותוצאות שבאו לאחר מכן, והכל תוך הסתמכות על הגיון ושכל
- 9 ישר (בעמוד 16 לפסק הדין).
- 10 מבחן עזר נוסף לבירור השאלה מתי יצא ביטוי מסויים מגדר אמירה או
- 11 אזהרה מותרת מפני רעה עתידית צפויה ויהפוך לאיום אסור, הוא:
- 12 "האם יש לדובר שליטה או השפעה על אפשרות התממשותה של הסכנה
- 13 שעליה הוא מתריע? אם התשובה היא בחיוב – הדובר שולט על התממשות
- 14 האזהרה – יש לראותו כמאיים, ולא אך כמזהיר"
- 15 (ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פד"י מ"ג (3), 373, וראה גם בע"פ
- 16 3779/94 חמדני נ' מדינת ישראל (בעמוד 4 לפסק הדין)).
- 17
- 18 ומכאן, יש לבחון האם אמנם נעברה עבירת האיומים כמשמעותה לעיל, כלפי
- 19 מי מיחידי הקובלת כנטען בקובלנה, ולצורך הדיון יתבררו האירועים בנפרד
- 20 זה מזה, כאשר שני הפרסומים הראשונים שעניינם דומה ידונו יחדיו;
- 21
- 22
- 23
- 24

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

הפרסומים באינטרנט – העדויות

- 1
- 2
- 3 6. הפרסום הראשון אליו מתיחסת הקובלנה נכתב על ידי הנאשם ביום 22.7.03,
- 4 כתגובה לכתבה שפורסמה באתר האינטרנט של מעריב, וכותרתה:
- 5 "החקלאים והקרב על הקרקע: "אם נצטרך" נלחם בקילשונים", ובה
- 6 רואיין תושב קיבוץ שהביע כעס על עמדת בג"צ בנושא הקרקעות, ועל
- 7 קיפוחם של בני הקיבוצים והמושבים בקשר לקרקעות המצויות בחזקתם.
- 8 לכתבה זו התקבלו תגובות שונות ("טוקבקים"), ביניהן תגובתו של הנאשם:
- 9 "בסופו של דבר הפתרון בנשק. אלה דברי הבל אנו לא מרמינים (צ"ל –
- 10 מאמינים) בשירים שכתבתם לנו. לא עלינו ארצה אחרי אלפיים שנות גלות
- 11 כדי שתעשו לנו נדלן על קרקעות הלאום. ובנוסף, אל תתעו לחשוב שאת
- 12 הפלסטינים נלחמים כמו שהם נלחמים על קרקע לא להם, אנו אזרחי הארץ
- 13 נלחם בפחות נחישות על קרקע שהיא שלנו = של הלאום. על פי תאוות
- 14 הבצע שלכם אותה אני חווה יום יום, 50 שנה, במיוחד בשנים האחרונות על
- 15 סמך השתתפותי בישיבות המאורות של המועצה האזורית חוף השרון
- 16 בשפיים ... (מילה לא ברורה – ג.צ.) שהפתרון הוא רק אחד. זהו פתרון
- 17 שהמציאות שהמושבניקים והקיבוצניקים יוצרים. הפתרון יהיה רק בנשק.
- 18 הוא לא יקרה בדורנו. המשיח אולי לא יבוא אך המציאות הזו (צ"ל – הזו)
- 19 תבוא" (כל טעויות הכתיב והשגיאות במקור. להלן: "הפרסום הראשון").
- 20
- 21 7. הפרסום השני נעשה כשלושה חודשים לאחר מכן, ביום 23.10.03, בתגובה
- 22 לכתבה שפורסמה באתר האינטרנט YNET, שכותרתה: "מועצת מקרקעי
- 23 ישראל אישרה הטבות ענק למשפחת דנקנר", ותוכנה עוסק בהכשרת
- 24 אדמות חקלאיות בקיבוצים ובמושבים לצרכי בניה. על כך הגיב הנאשם:

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 "הפתרון: רק בנשק. אם בדרום אפריקה וזימבבווה סילקו השחורים את
- 2 הלבנים, מדוע כאן לא יקרה אותו דבר? אם החמס והג'יהד וגדודי עיזאדין
- 3 אל-קאססם נלחמים כמו שהם נלחמים על קרקע לא להם, מדוע לחשוב
- 4 שאנו בני הארץ ובני הלאום ניתן לנבלות אדם האלה לחלק ביניהם את
- 5 קרקעות הלאום? בשביל זה חזרנו הנה אחרי 2000 שנות גלות? בשביל זה
- 6 לחמנו במלחמות? נעקור את קוסמוס והוס סנטר בגעש, אייס, אופיס דיפו
- 7 וחוצות שפיים עם היסודות ועם הגנבים באשר הם. זו רק שאלה של זמן.
- 8 יום יבוא. שווייה שווייה" (להלן: "הפרסום השני").
- 9
- 10 8. יש לבחון איפוא את תוכן הדברים שפורסמו, והאם יש בהם כדי למלא אחר
- 11 הגדרת איום המהווה עבירה.
- 12 לצורך כך העידו מטעם הקובלת ארבעה בעלי תפקידים, אשר לטענתם נחשפו
- 13 לדברי ההסתה של הנאשם, וחשו מאויימים בגינם: מר אהרון בז'רנו, ראש
- 14 המועצה האזורית חוף השרון, ומתוקף כך מכהן במספר תפקידים נוספים
- 15 בוועדות השונות של המועצה (להלן: בז'רנו); מר כרמל ארז, מרכז משק
- 16 קיבוץ שפיים, ונציג הקיבוץ במועצה האזורית (להלן: כרמל); מר אבי נוף
- 17 יו"ר הועד המקומי ביישוב חרוצים וחבר מליאת המועצה האזורית (להלן:
- 18 נוף); ומר יואב דרורי מרכז משק קיבוץ געש וחבר המועצה (להלן: דרורי).
- 19
- 20 ארבעת העדים סיפרו על התנהגותו הבלתי נסבלת של הנאשם בישיבות
- 21 המועצה, ועל כך שהוא מהווה "מטרד בלתי נסבל" ו"מתנגד סדרתי" - כפי
- 22 שכינה אותו בז'רנו - לכל פעולה או תוכנית שניסתה המועצה ליזום, כשהיו
- 23 מקרים בהם ההתנגדויות לוו גם בהתפרעויות ובקללות בישיבות המליאה,
- 24 עד שהיה אפילו צורך בהתערבות משטרתית בחלק מהאירועים (ת/1 א-ה).

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 [על אופיו והתנהלותו של הנאשם אל מול המועצה ראה גם בדבריו של כרמל
- 2 בעמוד 28, בדברי נוף בעמודים 38 ו-43, ובעדותו של דרורי בעמוד 47].
- 3
- 4 ובאשר לפרסומים עצמם סיפרו העדים, כי כשראו את הדברים הם חשו
- 5 מאויימים, כאילו כוונו אליהם עצמם.
- 6
- 7 9. ראש המועצה מר אהרון בז'רנו העיד כי החשש הממשי שלו מפני הנאשם
- 8 החל לאחר פרסום דבריו שהפתרון הוא בנשק, משום שהוא ראה בכך
- 9 הסלמה בהתנהגותו של הנאשם: "אני פוחד על האנשים שלי וחברי
- 10 המליאה" (עמוד 15), והוסיף כי הוא מאמין שיש לעצור את הנאשם על מנת
- 11 שלא יתרחש אסון.
- 12 במהלך החקירה הנגדית אישר ראש המועצה, כי אמנם פעולותיו של הנאשם
- 13 נעשות ע"פ אידאולוגיה בה הוא דוגל ובמסגרת החוק (בדיונים בועדות
- 14 השונות הדנות בענייני תכנון ובניה ובבתי משפט – נ/3-6), אך לצד זאת הוא
- 15 גם מאיים בנשק ואינו מאפשר את קיומן של ישיבות המליאה בדרך נאותה.
- 16 כשנשאל העד כיצד קשורים הדברים שפורסמו באינטרנט למועצה או אליו
- 17 עצמו, השיב בז'רנו כי כבר בפרסום הראשון חש כי הדברים מבטאים איום
- 18 על המועצה ועליו באופן אישי, אך למרות זאת לא נקט בשום פעולה מתוך
- 19 הנחה כי מדובר "בהתחלקות", אולם כשהתפרסמו דברים ברוח דומה פעם
- 20 שניה הוא נחרד והתמלא בפה, ומספר ימים לאחר מכן אף הגיש תלונה
- 21 במשטרה: "... אמרתי שאולי תפס קריזה של רגע ואני יכול לעבור על זה
- 22 לסדר ... (בקשר לפרסום הראשון – ג.צ) הוא חזר על זה והבנתי שאני צריך
- 23 להכנס לחרדה ולעשות מעשה אמיתי ... חשבתי שזה יותר מחמור ורציני.
- 24 חשבתי שזה פעם אחת ומותר לו להתחלק" (עמוד 21).

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 ראש המועצה נשאל כיצד הוא רואה בדברים איום, בעת שהם מסוייגים בכך
- 2 ש"הדבר לא יקרה בדורנו" (בפרסום הראשון), וכיצד ניתן לדעתו לעקור את
- 3 מתחם החנויות בשפיים (כאמור בפרסום השני), ועל כך השיב: "תשאל
- 4 אותו. יכול להיות שישים פצצה, אולי ישלח אנשים", וכן: "הוא כותב
- 5 שיהרוס ויפעיל נשק. אני לא חושב שהיום הזה יבוא בעוד 20 שנה אולי
- 6 יבוא בעוד 10 ימים..." (עמוד 23), והוסיף כי כך הוא מבין את הדברים, והוא
- 7 מניח שהנאשם השתמש בביטויים עתידים על מנת לנסות ולהסתיר את
- 8 כוונותיו האמיתיות (עמודים 21-22).
- 9
- 10 10. מר כרמל ארז, העיד אף הוא על תחושת האיום לאחר הפרסומים באינטרנט,
- 11 משום שתוכנם עוסק באיומים קונקרטיים כנגד ישובים, שהוא נציג אחד
- 12 מהם: "הרגשתי סוג של איום ברמה האישית כנציג הישוב" (עמוד 27).
- 13 העד הצטרף לתלונה שהגיש בז'רנו במשטרה, והסביר כי תלונתו, שהוגשה
- 14 למעלה משלושה חודשים לאחר הפרסום הראשון, התמקדה בדברים
- 15 המתייחסים אליו כנציג שפיים: "התלונתי כנציג שפיים על אבי כהן
- 16 שאיים עלי כנציג צבורי ברמה האישית" (עמוד 30 ו-2). לדבריו, המילים
- 17 אודות "פתרון בנשק" וההתייחסות למושבניקים וקיבוצניקים, שהוא נמנה
- 18 עליהם, מצביעה על כך שהוא עצמו אויים, וכשמדובר על עקירת העסקים
- 19 הפועלים במתחם שפיים, זו דרך ציורית לגרום לחורבן הנכסים, לנזק או
- 20 לפגיעה בהם (עמודים 32, 34 ו-36).
- 21 העד נשאל אודות הנוסח העתידי של הדברים, ועל כך שמדובר בפתרון שלא
- 22 יקרה בדורנו, והשיב כי ניתן להבין שמדובר במציאות שתתרחש, ושהנאשם
- 23 גרום לה למרות הסייג שבדבריו, אם כי הוא גם הוסיף: "...אם מנתקים את
- 24 המשפט הזה ברור שאני לא מאויים" (עמוד 34), וסיכם כי הוא רואה
- 25 בפרסומים כתב התלהמות.

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

11. עד נוסף היה מר אבי נוף, אשר יחד עם הנאשם מייצג את הישוב חרוצים
במועצה. 1 2
- גם לדברי נוף הפרסומים באינטרנט מהווים "עליית מדרגה", והוא רואה
בהם איום שיכול להתממש, הגם שאין לכך מועד ידוע (עמודים 38 ו-42). 3 4
- נוף העיד כי הפרסומים גרמו לו לתחושה קשה, והוא ראה בהם משהו מפחיד
ומסית, ואף פנה בנושא זה למקום עבודתו של הנאשם, אך בחר שלא
להצטרף לתלונה שהוגשה במשטרה כי לא ראה בכך טעם. 5 6 7
- 8
- נוף נשאל אף הוא על הדיבור העתידי שבפרסומים, והסביר כי מאחר ואין
מועד ידוע יש בכך משום חוסר וודאות מאיים הרבה יותר: "אני מכיר אותו
וזה שהוא אומר לא בדורנו אין לו שטר בטחון.... חוסר הוודאות מפחיד יותר
מהמציאות עצמה... לא ידוע מתי האיום יתממש..." (עמוד 42). 9 10 11 12
- העד נחקר גם על הפרסום השני בדבר עקירת העסקים שבמתחם שפיים,
והסביר כי הבין שהנאשם מתכוון להרס פיזי ולחורבן. 13 14 15
12. יואב דרורי נציג קיבוץ געש במועצה העיד כי הוא התחלחל לקרוא את
הדברים שפורסמו ע"י הנאשם, וההשוואה למאבק של ארגונים קיצוניים
בעולם היה מבחינתו מפחיד ומדאיג. 16 17 18
- העד נשאל על מהות התלונה שהגיש במשטרה, והסביר כי הוא ראה בדברים
משום הסתה ואיום על הקיבוץ וחבריו ולא רק ברמה האישית. ובאשר לסייג
העתידי הסביר, כי הדבר הטריד אותו משום שהיה חלק משרשרת התנהגות
של הנאשם "וגם כשהוא אומר שלא יהיה בדורנו זה מפחיד"
(עמוד 51). 19 20 21 22 23
- 24

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

1
2 לגבי הפרסום השני העיד דרורי כי הדברים שנאמרו כוונו להפוך אותו ל"תת
3 אדם" וזהו שלב בין אמירה למעשה, והוסיף כי הוא לא חשש לחפצים או
4 לאובייקטים דוממים אלא יותר לאנשים אליהם כיוון הנאשם בדבריו,
5 ואותם כינה "גנבים", ומהכרותו אותו ואת התבטאויותיו הן עוררו בו פחד
6 (עמודים 54-55 ו-59, ראה גם בהודעת המשטרה נ/5).

7
8 13. הנאשם הודה כי הוא פרסם את הדברים המיוחסים לו, ובעדותו הארוכה
9 סיפר על דרכו המקצועית ועל המאבקים הבלתי מתפשרים שהוא מנהל כנגד
10 הקובלת בכל נושאי התכנון והסביבה, כשהוא מגיש תלונות, השגות, בקשות
11 למתן צווים שונים, ונוקט בכל הליך משפטי אפשרי על מנת למנוע שימוש
12 בלתי ראוי (לדעתו) בסמכויות השונות של גופי התכנון והמועצה.
13 כתוצאה מפעילותו הבלתי נלאית וחסרת הפשרות כנגד המועצה, נעכרה
14 מערכת היחסים עם יתר החברים בה, ולטענתו הוא סובל מהתנכלויות
15 אישיות שונות (עמודים 63-67).

16 ובאשר לאישומים - הנאשם העיד כי לאחר שקרא את הכתבה הראשונה
17 באינטרנט על מלחמת הקילשונים הוא נסער מאד, וכתב תגובה מתלהמת
18 ובוטה, שעליה התנצל ואף ביקש להסירה מאתר האינטרנט בו פורסמה,
19 אולם לדבריו לא היה בדברים שנכתבו משום איום: "לא היה בדל איום לא
20 בכוונה ולא בכתיבה ולא רביב של איום ולא רסיס של איום מעשי. אני פועל
21 רק בדרך החוק. לא איימתי..." (עמוד 69).

22 סערת רגשות התעוררה אצל הנאשם גם בקוראו את הכתבה השניה, על
23 הטבות מקרקעין שאושרו לאחד היזמים, וזו הביאה בעקבותיה את הפרסום
24 השני, אך לטענתו גם במקרה זה לא היה בדברים שכתב משום איום,
25 והנאשם שב בתוקף על טענתו כי כל פעולותיו הן רק במסגרת החוק.

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

1 הנאשם הסביר כי כוונת דבריו בכותבו "הפתרון בנשק", היתה לניבוי עתידי
2 אפוקליפטי ולא ביטוי לפעולה ממשית, כשהדברים עולים גם מתוך
3 הפרסומים עצמם, עת עשה שימוש במילים "לא בדורנו" ו"יום יבוא לאט
4 לאט" ("שוויה שוויה" במקור, בעמוד 70. ראה גם בעמודים 84-85).

5
6 בחקירה הנגדית אישר הנאשם כי הוא מהווה גורם מתסיס במועצה, וכי היו
7 מקרים בהם התבטא בצורה בוטה כלפי החברים בה, וכשנדרש לפרסומים
8 עצמם הסביר כי למרות שהדברים נכתבו מתוך סערת נפש, כוונתו היתה
9 לפעילות אך ורק במסגרת החוק, וחזר על כך שהקריאה לפתרון בנשק היא
10 ביטוי מכוער שעליו התנצל מספר פעמים: **"הם יודעים שאין בזה שביב של
11 איום.... אין בזה כלום חוץ מכיעור, התבטאות מכוערת וולגרית"** (עמוד 82,
12 ראה גם בעמודים 79 ו-81).

13 הנאשם התייחס גם לדברים אודות עקירתם של העסקים במתחם שפיים,
14 ועל כך השיב כי כוונתו לעקור את כל מה שאינו חוקי, וחזר על מטרותיו
15 לעשות כל שביכולתו לפרק את מה שהוקם שלא במסגרת החוק (עמוד 86).

17 האם הפרסומים מהווים איום ?

18
19 14. מהעדויות שנשמעו ברור כי מצב היחסים בין הצדדים מתוח מאד, ועדי
20 הקובלת מתייחסים אל הנאשם כטרדן וכמכשול מפני כל יוזמה של המועצה,
21 ושאת הנפש שלהם ממנו ומפעולותיו היתה בולטת לעין, וניכר היה
22 שהעימותים עימו מכעיסים אותם, בעוד שהוא רואה בפעולותיו מעין
23 'מלחמת קודש'. ניתן היה גם להתרשם כי כאשר מדובר בנושא שאותו רואה
24 הנאשם כעוולה וכנוגד את השקפת עולמו, הוא אינו מוותר ופועל בכל דרך

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 כדי לנסות ולהשיג את מטרותיו, גם אם מדובר בהתבטאויות בוטות וחריפות
- 2 מאד.
- 3
- 4 15. יחד עם זאת, ובחינת הדברים שפורסמו בפרסום הראשון לגופם, מעלה כי
- 5 אין בפרסום זה אף אמירה אחת ישירה כלפי העדים או כלפי הקובלת, אלא
- 6 מתוך כלל הנסיבות והקשר הדברים ובשל הכרותם של העדים את הנאשם
- 7 הם מסיקים שמדובר בהם, בין אם מהיותם שותפים לניהול המועצה, ובין
- 8 אם מהיותם תושבי קיבוצים ומושבים, אך לטעמי מדובר בפרשנות מרחיקת
- 9 לכת, ובדיקה מדוקדקת של נוסח הדברים מלמדת כי אין באמירותיו של
- 10 הנאשם משום איום כלפי המועצה או מי מיחידה כנטען על ידם.
- 11 המבחן כאמור הינו מבחן משולב, אובייקטיבי וסובייקטיבי, כאשר בדברי
- 12 התגובה שפרסם הנאשם בפעם הראשונה (ת/2) לא מופיע איום כלפי
- 13 המועצה, שכן האמירות הן כוללניות ומתייחסות ל'מושבניקים
- 14 וקיבוצניקים' באופן רחב, ללא הצבעה ישירה על מי מיחידי הקובלת, או על
- 15 הקובלת עצמה. האזכור היחידי שלה הן ישיבות המועצה בהן השתתף (ואותן
- 16 כינה מאוררות), אולם הכותרת ותוכן הדברים אינם יכולים לבטא איום
- 17 ממשי אשר יש בו כדי להטיל אימה בליבו של אדם, ובודאי כך כשהדברים
- 18 מסוייגים מתוך עצמם, ולמרות שלכאורה הנאשם מציע "פתרון בנשק" הוא
- 19 מסייג את הדברים בכך שפתרון זה לא ישים ולא יקרה בדורנו.
- 20 מסקנה זו עולה גם מדבריו של בז'רנו, אשר לא ראה בפרסום הראשון משום
- 21 איום שיש לנקוט בפעולה ממשית כנגדו אלא כ"התחלקות", והוא אף לא
- 22 הביא את הדברים לידיעת החברים האחרים במועצה, אלא רק לאחר שהגיע
- 23 לידיעתו הפרסום השני.
- 24

בתי המשפט

בית משפט השלום נתניה

קפ 000011/04

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

תאריך: 29/06/2008

16. 1 ובאשר לפרסום השני – תוכן הדברים לכאורה דומה, בשעה שהנאשם עוסק
- 2 בשימוש הלא צודק, לדעתו, בקרקעות הלאום בעקבות החלטה של מועצת
- 3 מקרקעי ישראל הקשורה להטבות מקרקעין למשפחת דנקנר באילת
- 4 ובעתלית. אלא שהעדים מכוונים את דבריהם לסיפא של התגובה: **"נעקור**
- 5 **את קוסמוס והום סנטר בגעש, אייס, אופיס דיפו וחוצות שפיים עם**
- 6 **היסודות ועם הגנבים. זו רק שאלה של זמן. יום יבוא. שווייה שווייה"**.
- 7 לדברי העדים, צירופם של שני הפרסומים יחד, הכותרת בה בחר הנאשם
- 8 והכרותם את הנאשם ופעולותיו, הביאו אותם לחשוש מפניו ולראות בדברים
- 9 משום איום ממשי שעלול להתממש, למרות שגם בפרסום השני אין מדובר
- 10 על מעשה עכשווי והדברים מסוייגים.
- 11
- 12 על פניו וככל שהדברים מתייחסים למקומות העסק המצויים בשטחה של
- 13 המועצה ולאותם אלו שאינם ידועים, אך מכוונים על ידי הנאשם **"הגנבים"**,
- 14 יש לכאורה משום איום מסוייג, אולם יש לבחון למי נאמרו הדברים ומה
- 15 היתה מטרתם, שכן הנאשם לא אמר אותם לאיש מהעדים בישיבות המועצה
- 16 באופן כללי או באופן אישי, והפרסום באינטרנט לא היה מיועד אליהם או
- 17 לאדם ספציפי אחר (ולא הוכח אחרת), ויש לזכור כי עבירת האיומים
- 18 מתגבשת כאשר דבר האיום הופנה כלפי 'אדם', כאשר 'אדם' קלט אותו,
- 19 וכאשר קיימת **כוונה** מצד המאיים להפחיד את אותו אדם, ומרכיבים אלו לא
- 20 הוכחו ברמה המאפשרת הרשעה.
- 21 ובמה דברים אמורים?
- 22 המונח **"כוונה"** שבעבירת האיומים פורש בפסיקה: **"מודעות ברמת**
- 23 **הסתברות גבוהה, עד כדי קרבה לוודאות, כי הביטוי המאיים עלול להפחיד**
- 24 **או להקניט את קולט האיום – הוא המאויים – כי אז מתקיים היסוד הנפשי**
- 25 **הנדרש לצורך הרשעה"** (פרשת לם שלעיל, בסעיף 40 לפסק הדין, וראה גם

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 כל האיזכורים האחרים כמפורט שם), כשבנוסף יש לבחון האם יש לדובר
- 2 שליטה או השפעה על התממשות הסכנה, כמוסבר לעיל.
- 3
- 4 לטעמי, לא הוכח כי הנאשם כיוון את הדברים אל העדים, או פרסם אותם
- 5 מתוך מודעות ברמת צפיות גבוהה הקרובה לוודאות, כי הם יגיעו לידיעתם,
- 6 או שהיה בכוונתו להפחידם בדרך זו ולגרום להם לחשוש מפני מעשיו.
- 7 כזכור, הפרסום הראשון נעשה בחודש יולי 2003, אולם באותה עת הדברים
- 8 לא הגיעו לידיעת העדים למעט בז'רנו, אשר בחר לא לפעול בצורה ממשית,
- 9 באופן המלמד שהוא לא ראה בהם את אותו איום עליו העיד.
- 10 אין לי ספק כי אילו רצה הנאשם להפחיד את העדים או את הקובלת, היה
- 11 מביא את הדברים כלשונם בפניהם (כפי שעשה במקרים אחרים), ולא בדרך
- 12 של פרסום תגובה כללית באינטרנט.
- 13 גם לגבי הפרסום השני ניתן להבין כי איש מהעדים לא ראה בעצמו את
- 14 הכתוב, אלא דמות עלומה כלשהי הפנתה את תשומת ליבם לפרסומים, וגם
- 15 מכך ניתן להסיק כי הנאשם לא כיוון את דבריו לאותם עדים באופן ישיר,
- 16 והכוונה להפחידם באופן שיהיה קרוב לוודאי - לא הוכחה. וראוי להדגיש כי
- 17 תגובות הנאשם אינן מופיעות במלואן כהמשך ישיר לכתבה באופן שכל קורא
- 18 נחשף אליהן באופן מיידי, אלא כל שנראה על גבי המסך הוא מספר התגובה
- 19 כחלק מרצף תגובות, כותרת המופיעה בפני עצמה, וכן שם הכותב ותאריך
- 20 התגובה, באופן שעל מנת לבחון את תוכן הדברים יש צורך לפתוח את
- 21 התגובה עצמה ולחפש בה, וצורה זו של פרסום אינה יכולה לגבש את יסוד
- 22 הכוונה כדרישת החוק (ראה ת/2 תגובה 8, ת/3 תגובה 169).
- 23
- 24 עוד יש לציין, כי הפרסום השני אינו מתייחס למושבניקים או קיבוצניקים,
- 25 שהיא קבוצת ההתייחסות אליה משייכים עצמם העדים אלא ל"גנבים",

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 והקישור שעושים העדים לגבי עצמם בקשר למונח זה, נובע אולי מתוך
- 2 היכרותם את האידאולוגיה של הנאשם ואת התבטאויותיו לגבי מעשיהם,
- 3 אולם אין בכך משום איום על מי מיחידי הקובלת.
- 4
- 5 אני רואה להוסיף ולומר, כי התרשמתי שהעדים העצימו את תגובתם לאמור
- 6 בפרסומים, ולא שוכנעתי כי הם עצמם מאמינים שלנאשם יש יכולת לשלוט
- 7 ולממש את האמור בפרסומיו. אמנם הדברים שנכתבו הם בוטים, בלתי
- 8 מרוסנים וראויים לכל גנאי, אולם האפשרות שהעלה בז'רנו כי הנאשם עלול
- 9 להניח פצצה נשמעת כשהשערה רחוקה ולא ממש מציאותית, וסביר יותר
- 10 כפי שהעיד כרמל ארז, שיש בכך משום "דרך ציורית" לתאר את העתיד.
- 11
- 12 זאת ועוד, הפרסומים היו מסוייגים בכך ש'הדבר לא יקרה בדורנו', ובכך
- 13 ש'לאט לאט יום יבוא', ואלו הם ביטויים אשר כל אחד מהעדים הציע לפרשו
- 14 בדרך אחרת כפי שהובנה על ידו, אך הרושם שנותר הוא שהם התקשו
- 15 להסביר מדוע חשו מאויימים, ואף עובדה זו גורעת ממשקלו של האיום
- 16 הנטען הגם שאין בה כדי להפחית מהבוטות שבמילים.
- 17
- 18 מכל האמור לעיל, אני קובעת כי לא התגבשו היסודות הנדרשים לצורך
- 19 הרשעה בעבירת איומים בכל הקשור בשני הפרסומים, ואני מזכה את
- 20 הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בשל כך.
- 21 (ועוד אוסיף בהמשך לגבי דרישת הסעיף לאיום כלפי 'אדם', שאף היא אינה
- 22 מתמלאת במקרה זה).
- 23
- 24

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

אירוע ה"פרימה"

- 1
- 2
- 3 17. האירוע השלישי התרחש ביום 16.12.03 במסדרונות בית המשפט המחוזי,
- 4 עת אמר הנאשם לראש המועצה בז'רנו: "שהוא יפרוץ אותנו כמו שפורמים
- 5 סוודר. שאלתי למה הוא עושה את זה ולמה הוא צריך להתנהג אלינו ככה,
- 6 ולמה כל הרוע והשטנה הזו" (עמוד 14), כשלדברי העד לוו הדברים בהדגמה
- 7 של דרך הפרימה כפי שפורמים סוודר.
- 8 מר בז'רנו הכחיש שהנאשם אמר שה"פרימה" תעשה במסגרת החוק (עמוד
- 9 23).
- 10
- 11 18. הנאשם הסכים כי הדברים נאמרו, אולם לטענתו הדרך בה הוצגו הוציאה
- 12 אותם מהקשרם, שכן באותו מעמד, לאחר דיון בבית המשפט המחוזי שהיה
- 13 קשור בענייני התכנון של הקובלת, הוא אמר לבז'רנו: "אמרתי שזה לא יעזור
- 14 אני אפרק הכל, אפרוץ אותכם כמו שפורמים סוודר, אשיב את הכל אחורה.
- 15 אמרתי שאני יהרוס כל מה שעשיתם. אמרתי הכל במסגרת החוק" (עמוד
- 16 71). בחקירה הנגדית חזר בו הנאשם מהמילה "אתכם", וטען כי התכוון
- 17 לפרימה של כל מה שנבנה באופן בלתי חוקי (עמוד 86).
- 18
- 19 19. לאירוע זה היה עד עו"ד אלי בן ארי, המועסק במחלקה המשפטית של
- 20 עמותת "אדם טבע ודין", ואשר עובד בשיתוף פעולה עם הנאשם בכל הקשור
- 21 להתנגדויות שונות לפעולות המועצה, והוא הוזמן מטעמו כעד הגנה.
- 22
- 23 לדברי עו"ד בן ארי לאחר הדיון בבית המשפט התקיימה שיחה בין הנאשם
- 24 לראש המועצה במהלכה אמר הנאשם: "משהו כמו אני אפרק...", והגם

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 שהוא לא זכר את המילים המדוייקות בהן השתמש הנאשם, הוא זכר כי
- 2 הנאשם הוסיף שהדבר יהיה ע"פ החוק, והוסיף: "הרושם הכללי שנותר
- 3 אצלי הוא שמדובר על הליך כללי סטטורי שאמר להביא לפגיעה ביכולת
- 4 התפקוד של הועדה " (עמוד 92. ראה גם בעמודים 94-95).
- 5 עו"ד בן ארי הוסיף כי מהיכרותו את שני המעורבים בענין כל שיחה ביניהם
- 6 היא פוטנציאל לעליית טונים, אלא שבמקרה זה הדבר הסתיים ללא
- 7 התרחשות מיוחדת ונותר בגדר אפיזודה שולית בזכרונו.
- 8
- 9 20. אין מחלוקת איפוא שדברי "פרימה" נאמרו בפני ראש המועצה, והנאשם רק
- 10 מסייג וטוען שאמר שכל פעולותיו ייעשו במסגרת החוק.
- 11 ואכן, הוכח הן מפי הנאשם והן מפי העדים, כי הנאשם פועל ללא לאות בכל
- 12 נושאי התכנון, מגיש התנגדויות, עתירות, עררים וכל הליך אפשרי על מנת
- 13 לעכב או לעצור הליכי תכנון ובניה שאינם תואמים להשקפת עולמו, ואף
- 14 הדברים בנושא הפרימה נאמרו לראש המועצה לאחר דיון שהתקיים בין
- 15 הצדדים בענין זה (ראה גם נ/3-6).
- 16 לטעמי, רוח הדברים על רקע המקום והזמן בו נאמרו, מעלה ספק אם יש
- 17 בהם בפני עצמם משום איום, ובודאי האם הם עולים כדי איום במשמעותו
- 18 הפלילית, שכן ע"פ התרשמותי, גם ראש המועצה ראה באמירה זו יותר דברי
- 19 "רוע ושטנה" כהגדרתו, מאשר איום ממשי שנועד להפחידו, ואילו אירוע זה
- 20 היה עומד יחידי בפני עצמו, ספק בעיני אם מישו היה סבור כי יש לנקוט
- 21 הליכים כלשהם בגין דברים אלו.
- 22 כמוסבר לעיל, לא כל ביטוי או אמירה בוטה יכולים להוות תשתית לאישום
- 23 פלילי, ובין היתר יש לבחון גם את ההקשר והרקע בו נאמרו הדברים,
- 24 ובמקרה זה ניתן לראות במקום, בזמן ובדרך שבה נאמרו, יותר משום
- 25 אמירה בוטה מאשר איום.

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

1 זאת ועוד, הנאשם טען כי אמר שהפרימה תעשה כחוק, כשתמיכה לדבריו
2 קיימת בעדותו של עו"ד בן ארי, אשר מכיר את הנאשם ואת התנהלותו, ולכן
3 היה ער לדברים שנאמרו ולסייג ששם הנאשם לדבריו, ובנסיבות אלו לא
4 שוכנעתי כי נעברה עבירת איומים ואני מזכה את הנאשם.

האירוע בישיבת המועצה

21. 8 האירוע הרביעי התרחש ביום 28.3.04, במהלך ישיבת מליאה של הקובלת,
9 ובהמשך לפרסומים באינטרנט, חזר הנאשם על הדברים שנכתבו על ידו:
10 "אנחנו נפרק אתכם, נעקור מן היסוד" (עמוד 57), וכשנשאל על ידי דרורי
11 מקיבוץ געש למה היתה כוונתו במילים "אנחנו" ו"אתם", והוא השיב:
12 "שאנחנו זה אני ואני ויעקרו אותנו מהשורש" (עמוד 47, ראה גם בעמוד 50).
13 דרורי העיד כי הדברים הטרידו אותו, והכחיש כי הנאשם אמר שהפירוק
14 ייעשה במסגרת החוק (עמוד 58).
15 יצויין כי דברי הנאשם לא נרשמו בפרוטוקול הדיון מאותו יום, אלא רק
16 שאלתו של דרורי ותשובת הנאשם (ת/1 ה).
17 דרורי הסביר בעדותו כי הוא אמנם אישר את האמור בפרוטוקול הדיון
18 למרות שדברי הנאשם לא נרשמו, משום שלדעתו לא היה בהם צורך. על אף
19 זאת הוא הוטרד מהם בהקשר הכולל: "מטריד אותי מי זה אנחנו, מי זה
20 אתם ומה נעשה לכם" (עמוד 58).

22 על אותה ישיבה העיד גם נוף וסיפר כי הנאשם נשאל: "מי זה אנחנו ואמר
23 שזה אני. לא הבנתי את זה כמו שמפרקים חברות. היה גם להרוס עד
24 היסוד. ביטויים שגורמים באיזה שהוא מקום לחשש ולפחד" (עמוד 39).

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1
- 2 עד נוסף לאירוע היה ראש המועצה בז'רנו, שלדבריו אמר הנאשם לדרורי
- 3 אנחנו נהרוס אתכם, וכשנשאל על ידו "מי זה אנחנו, היתה התשובה אני
- 4 ואני" (עמוד 16, וראה גם בעמוד 24).
- 5
- 6 22. גם במקרה זה הסביר הנאשם כי דבריו כוונו רק לפעולות שמותרות ע"פ
- 7 החוק, וגם כשאמר שיפרק ויפרוץ כוונתו היתה שהדברים ייעשו במסגרת
- 8 החוק: "אמרתי בישיבה הזו במסגרת החוק" (עמודים 86-87).
- 9
- 10 23. ניתן להבין כי גם במקרה זה מודה הנאשם שנקט בביטויים של פירוק
- 11 (יתכן גם פרימה או הריסה), וזאת בהקשר לפרסומים שבאינטרנט, שעליהם
- 12 כבר הבעתי דעתי בהרחבה לעיל, ובהתייחסות ספציפית יותר ניתן לראות כי
- 13 שאלתו של דרורי לא התמקדה כלל בדברי הנאשם אודות פירוק אפשרי
- 14 בדרך כזו או אחרת, בבחינת גורם מפחיד או מאיים, אלא השאלה המרכזית
- 15 מבחינתו היתה מי הם ה"אנחנו" אליהם מתכוון הנאשם, ודומה כי אף כאן
- 16 אם הדברים הכתובים והדברים שנאמרו יעמדו בפני עצמם, קשה יהיה
- 17 לראות בהם משום איום שנועד להפחיד ולערער את שלווה הנפש של השומע,
- 18 כשהדגשה אליה הפנה השואל היתה לזהותם של אלו המסתתרים מאחורי
- 19 האמירה ופחות לתוכנה, באופן המלמד שהוא לא חש מאויים מהדברים, וכך
- 20 גם יתר החברים אשר התייחסותם כלל אינה מופיעה בפרוטוקול הדיון, הגם
- 21 שאישרו את תוכנו, כשהיחיד שהתנגד לכך היה דוקא הנאשם.
- 22 ועוד יצויין, כי עיון בפרוטוקול כולו מלמד כי דוקא הנאשם הוא זה שטען
- 23 באותה ישיבה כי הוא מאויים, ולטעמי אילו מישו מבין החברים האחרים

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

1 היה סבור כי הנאשם הוא המאיים, אך טבעי היה כי הדברים היו משתקפים
2 בפרוטוקול.

3
4 מכאן, אני סבורה כי גם במקרה זה לא הוכח שהנאשם אמר דברי איום
5 במשמעותם הפלילית, ולא הוכחה כוונתו להפחיד את השומעים ולפגוע
6 בבטחונם או בשלוות נפשם, או בכל הפעולות שנדרשו מהם באותה ישיבה.
7 בנסיבות אלו אני מזכה את הנאשם מעבירת האיומים גם באירוע זה.

9 התייחסות כללית להגשת הקובלנה ע"י הקובלת ולעבירת האיומים

10
11 24. התייחסתי בהרחבה לעדויות מטעם הקובלת ומטעם הנאשם, על מנת לבחון
12 את הדברים שנאמרו ופורסמו ע"י הנאשם לגופם, ולנוכח ההחלטה
13 המקדמית שניתנה, אולם אני רואה להוסיף ולומר כי לדעתי כשמדובר
14 בקובלנה פרטית המוגשת ע"י מועצה אזורית ושנושאה הוא עבירת איומים,
15 קיים קושי מהותי אשר יש בו כדי להביא לזיכוי של הנאשם, כפי שיפורט
16 להלן;

17
18 25. באשר להגשת הקובלנה - סעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב),
19 התשמ"ב-1982, קובע כי "כל אדם" רשאי להאשים בעבירות המנויות
20 בתוספת השניה לחוק.

21 סעיף 1 לתוספת זו כולל בתוכו עבירות שהן בעלות אופי פרטי, ועבירות
22 הנושאות אופי ציבורי (כגון עבירות על חוק הבחירות או חוקי איכות
23 הסביבה), אשר בחלק מהם הוקנתה במפורש סמכות לגופים שונים להגיש
24 קובלנה.

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 מנגד, העבירות שבמישור ה"פרטי" עוסקות בנושאי מקרקעין, היזק בזדון,
- 2 תקיפה וכו', כאשר חלק מהן יכולות להיות מבוצעות גם כלפי גוף,
- 3 כדוגמאת הסגת גבול לפי סעיף 447 לחוק העונשין, היזק בזדון לפי סעיף 452
- 4 לחוק העונשין, השחתת פני מקרקעין לפי סעיף 196 לחוק, בעוד שעבירות
- 5 מסוג תקיפה ופציעה יכולות להתבצע רק כשמעורב בהן 'אדם' בן אנוש, בלא
- 6 שקיימת אפשרות להרחיב את הפרשנות גם לגוף ערטילאי אחר.
- 7
- 8 ואכן, הפסיקה פירשה את המונח "כל אדם" שבסעיף 68 לחוק סדר הדין
- 9 הפלילי בצורה מצמצמת, כמכוון **לאותו אדם שנפגע ישירות מהעבירה**,
- 10 כשהקובלנה הפלילית נועדה לאפשר **לפרט** שנפגע **אישית** מעבירה מסוימת
- 11 לתבוע את עלבונו, כעולה מהצעת החוק המדברת **באזרח** המאשים את
- 12 העבריין שביצע כלפיו עבירה פלילית (הצעת חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ג –
- 13 1963, ה"ח 548 עמוד 191).
- 14
- 15 גם תכלית הקובלנה - המאפשרת לאדם שנפגע לנקוט בהליך פלילי - כהליך
- 16 יוצא דופן, מצדיק מעצם היותו כזה פרשנות מצמצמת. בדרך כלל הסמכות
- 17 לנקוט בהליכים פלילים נתונה למדינה, והיא זו שאמורה להביא לדין את מי
- 18 שפוגע ביסודות החברה ולוודא כי יענש על פי החוק. החרג לכך היא
- 19 הקובלנה, ומשמדובר בחרג אין זה ראוי לאפשר הרחבת מעגל הרשאים
- 20 להגיש קובלנה ויש לדבוק באמירת המחוקק וברציונל שביסוד הסעיף קרי
- 21 הרשאים להגיש קובלנה הם **אזרח ופרט שנפגע אישית**, אלו ותו לא.
- 22

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 במספר מקרים בהם נדרש בית המשפט לשאלה זו, היתה המסקנה כי גוף
- 2 פרטי או ציבורי אינו רשאי להגיש קובלנה, בכל הנוגע לעבירות הנושאות
- 3 אופי "פרטי".
- 4 [ראה: בש"פ 3503/91 שוברט נ' צפרי, פד"י מ"ו (4), 136, בעמוד 145; ע"פ
- 5 (ת"א) 1089/92, ברקוביץ נ' איתנים מוצרי בניה ואח', פס"מ תשנ"ג (ב) 502;
- 6 ק"פ 1747/95 (ירושלים) ווייל נ' כהן ואח', דינים שלום כרך ז', 812; ק"פ
- 7 (ת"א) 15/03, סהר תעשיות שלטים בע"מ נ' אליאב פריאל ואח' (השופטת
- 8 נורית רביב); ק"פ 106/99 (ירושלים), הרב עובדיה יוסף ואח' נ' התנועה
- 9 למען איכות השלטון (השופט סולברג); ק"פ 106/01 (ת"א) המועצה הדתית
- 10 תל אביב נ' משה ברעם (השופטת רביב)].
- 11
- 12 מכאן, אמנם ניתן להגיע למסקנה כי גם מי שאינו אדם פרטי רשאי להגיש
- 13 קובלנה, אולם יש לבחון את סוג העבירה שביסוד הקובלנה, והאם ראוי
- 14 לאפשר הליך זה לנוכח מטרתה של החקיקה שנועדה ליתן סעד לפרט שנפגע
- 15 אישית מביצוע עבירה.
- 16
- 17 26. העבירה נשוא קובלנה זו היא עבירת איומים מתחום המישור ה"פרטי",
- 18 וכבר בכך, כפי המבואר לעיל, מצטמצמת האפשרות לגוף שאינו אדם פרטי
- 19 להגישה, וראוי לאפשר זאת רק במקום שבו הדבר הולם את הנסיבות ואת
- 20 העבירה.
- 21 ענין זה מתחדד עוד יותר לאור לשון סעיף 192 והפרשנות שניתנה לו, לפיה
- 22 האיומים צריכים להיות מכוונים כלפי בן אנוש, וכי אדם הוא זה שצריך
- 23 לקלוט את האיום בחושיו, משמע מועצה כגוף וכאיגוד בני אדם אינה
- 24 יכולה להיות מאויימת. הדברים עולים באמירת אגב שבהלכת לס, שם
- 25 הסבירה כב' השופטת ביניש: "האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

- 1 עליו מגבלות... כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, בטחונו
- 2 וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט "
- 3 ועוד נקבע בענין לם כי: "הדרישה שהאיום יקלט בתודעתו של המאויים היא
- 4 אינהרנטית לעבירת האיומים נוכח הערכים עליהם נועדה העבירה להגן..."
- 5 וכן: "... בהעדר קליטה של האיום על ידי המאויים עצמו, אין הרכיב
- 6 הנסיבתי "על אדם" מתקיים והיסוד העובדתי של העבירה אינו מושלם..."
- 7 (בעמוד 8 ובעמוד 22 לפסק הדין, ההדגשות אינן במקור – ג.צ; וראה גם
- 8 בעמוד 20 לפסק הדין).
- 9
- 10 בנוסף נדרש כי האיום יושמע באוזני אותו אדם שמבקשים לאיים עליו,
- 11 וייתכס אליו או ל 'אדם אחר'. שוב לטעמי, אותה משמעות מצומצמת
- 12 שאינה מתייחסת לגוף משפטי או גוף כלשהו, והדברים חוזרים ונשנים
- 13 בהלכת לם: "אמירה המושמעת באוזני אדם אחד וקיים בה מסר של פגיעה
- 14 באדם אחר יכולה לעלות כדי איום אסור כלפי קולט האמירה... אין צורך
- 15 שהאיום יגיע לאוזניו של מושא האיום...", וברור לכל אורך פסק הדין כי
- 16 המדובר באדם בן אנוש (בעמוד 19 לפסק הדין, ההדגשה אינה במקור – ג.צ).
- 17
- 18 27. מסקנה נוספת העולה מהלכת לם היא, כי יש לנסח ולהגדיר היטב את כתב
- 19 האישום, על מנת שנאשם ידע מפני מה עליו להתגונן, ובכל מקרה יש לאתר
- 20 את זהותו של המאויים אליו הפנה המאיים את האיום, וזאת כדי לקבוע
- 21 האם היה בהתנהגות כדי להטיל אימה בליבו של אדם מן היישוב (עמוד 33
- 22 לפסק הדין).
- 23 ובמקרה זה, הגשת הקובלנה אומנם "הוכשרה" על ידי הוספת יחידי
- 24 הקובלת כמי שאויימו, אולם אין בתיקון זה בגוף הקובלנה כדי להביא
- 25 לתוצאה לפיה הם עצמם הפכו לקובלים, או לשנות את תוכן האיומים

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

1 המיוחסים לנאשם והמכוונים כלפי הקובלת, באופן שגם מהטעם הזה לא
2 ניתן יהיה להרשיע את הנאשם בביצוע עבירה פלילית כלפי הקובלת.

3

4 28. כשאני מצרפת את כל האמור לעיל, הבעייתיות החוקית בהגשת קובלנה ע"י
5 המועצה, עבירת האיומים הנדרשת כלפי אדם כפשוטו, וניסוח לקוי של
6 הקובלנה, כל אלו מביאים אף הם למסקנה לפיה יש לזכות את הנאשם
7 מהעבירה המיוחסת לו.

8

9 סוף דבר

10

11 29. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי לא הוכחו יסודות עבירת האיומים
12 המיוחסת לנאשם בכתב הקובלנה. לא הוכח שהנאשם איים על מי מיחידי
13 הקובלת, וכי היה בהתנהגותו משום איום במובן הפלילי.
14 כמו כן וכמוסבר לעיל, הגשת קובלנה ע"י הקובלת בעבירה הספציפית אינה
15 אפשרית, ומכל הנימוקים שפירטתי, אני מזכה את הנאשם מעבירת
16 האיומים.

17

18 30. יחד עם זאת, אני רואה לחזור ולהדגיש כי למרות הזיכוי שבדין, יש להוקיע
19 מכל וכל את הפרסומים המתלהמים והבוטים שפרסם הנאשם, הם ראויים
20 לכל גנאי וטוב עשה הנאשם שביקש להסירם מאתר האינטרנט בו פורסמו.

21

22

23

24

בתי המשפט

קפ 000011/04

בית משפט השלום נתניה

תאריך: 29/06/2008

בפני: כב' השופטת גלית ציגלר

1 עוד ראוי להבהיר לנאשם כי מלבד נקיטת הליכים ע"פ חוק כפי שהוא מצהיר
2 על עצמו, ראוי לרסן את הביטויים שבהם הוא משתמש גם אם הוא סבור
3 שחבריו למועצה אינם פועלים כמוהו, ובנסיבות אלו והגם שזוכה לא אעשה
4 צו להוצאות לחובת הקובלת.

5

6 ניתן היום כ"ו בסיון, תשס"ח (29 ביוני 2008) במעמד הצדדים

7

גלית ציגלר, שופטת

8

9

10

11